

de Posten

MAGAZINE

Februari 2024 | Uitgave 6
Jubileumuitgave ter ere van 50 jaar de Posten

dePosten

Sinds 1973

Jubileummagazine

Voor u ligt het jubileum magazine ter ere van ons 50-jarig bestaan in 2023. In dit magazine blikken we terug én vooruit. Ook nemen we u mee in de verhalen van en over de Posten. Daarmee is dit magazine een echt bewaarexemplaar voor iedereen die de Posten een warm hart toedraagt. Ik wens u veel leesplezier.

Rick Hogenboom
Directeur

Inhoud

Gastcolomn Roelof Bleker	3	Vijf jaar Onze buurt De Posten	16
De pen van... (mailwisseling Arie van der Kaaij en Rick Hogenboom)	4	Groots dromen, klein doen	17
Stel je eens voor...	7	De jubileumweek (2)	18
Tijdlijn de Posten 1973 - 2023	8	De jubileumweek (3)	20
Feestvierders	10	Bij de drie H's denk ik aan...	22
De jubileumweek (1)	12	'Als mensen geraakt worden, komen ze in beweging' (interview met Sabine Uitslag)	23
Het verhaal van...	14		

Een Gouden Anker in Enschede-Zuid

Gastcolumn Burgemeester van Enschede
Roelof Bleker

Het is mij een groot genoegen een bijdrage te mogen leveren aan dit jubileummagazine van zorgcentrum de Posten. Als burgemeester van Enschede ben ik verheugd om te spreken over een instelling die al vijf decennia lang een waardevolle bijdrage levert aan het welzijn van onze oudere medeburgers.

Een halve eeuw geleden vond de Posten zijn thuis in de Wesselerbrink, waar het tot op de dag van vandaag standhoudt in hetzelfde gebouw. In een tijd waarin veel organisaties de weg van fusies in de ouderenzorg insloegen, koos de Posten voor stabiliteit en continuïteit. Het is een baken van vertrouwen, geworteld in de principes van Hartelijkheid, Huiselijkheid, en Hulpvaardigheid.

“*De Posten is meer dan alleen een zorgcentrum*”

De Posten is meer dan alleen een zorgcentrum. Het is een baken in Enschede-Zuid, waar het niet alleen ouderen een thuis biedt, maar tevens werkgever is, vrijwilligers verwelkomt en nauw samenwerkt met de gemeente Enschede en Domijn in het project “Onze buurt De Posten”. Het is een levendig onderdeel van onze gemeenschap.

In deze uitdagende tijden, gekenmerkt door financiële druk en personeelstekorten, blijft de Posten onvermoeibaar streven naar de hoogste kwaliteit van zorg. De veerkracht en toewijding van het personeel zijn bewonderenswaardig en verdienen onze oprechte dank.

Ik ben bijzonder trots op de plannen van de Posten voor de komende jaren. De aankomende renovaties en nieuwbouw getuigen van een toekomstgerichte visie, waarbij het welzijn van de bewoners centraal staat. Het is een investering in de kwaliteit van leven voor onze ouderen en draagt bij aan het behoud van een gemeenschap waarin iedereen zich thuis voelt.

Als burgemeester ben ik regelmatig te gast in de Posten om bijzondere momenten te vieren. Het feliciteren van een bewoner met de 100e verjaardag of een echtpaar met een speciaal huwelijksjubileum zijn hoogtepunten die mijn band met dit zorgcentrum versterken. Deze momenten tonen de warmte en betrokkenheid die de medewerkers van de Posten dagelijks bieden aan onze oudere inwoners.

Ter afsluiting wil ik mijn grote waardering uitspreken voor de belangrijke functie die de Posten vervult binnen de gemeente Enschede. Het is niet alleen een zorgcentrum; het is een thuis, een bron van verbinding en een symbool van onze gemeenschappelijke toewijding aan het welzijn van onze oudere generaties.

Namens de gehele gemeente Enschede, van harte gefeliciteerd met dit bijzondere jubileum.

Dat de Posten nog vele jaren een stralend middelpunt mag zijn van zorg, liefde en gemeenschap. ■

De pen van...

Rick Hogenboom is sinds 2017 directeur van de Posten. Arie van der Kaaij was directeur van 1987 tot 2006. Meer dan 10 jaar verschil zit ertussen. En toch blijken Rick en Arie meer met elkaar gemeen te hebben als directeur dan ze dachten. Met een interessante mailwisseling als vervolg.

Tekst: Suzanne van Gaale

Rick: We hebben net ons jubileumjaar achter de rug: 50 jaar de Posten. Geweldig om mee te maken als directeur. En ook leuk om jou, Arie, weer te ontmoeten tijdens de opnames van onze jubileumfilm. In de film vertel je onder meer over jouw tijd bij de Posten in de jaren 80 en 90. Hoe kijk je terug op die jaren?

Arie: Ja, waar blijft de tijd. Het is alweer bijna 40 jaar geleden dat ik directeur werd, om precies te zijn in 1987. De Posten was toen een bejaardencentrum met een strikte

scheiding tussen het verpleeghuis en het bejaardenhuis. In de jaren die volgden veranderde er nogal wat. Ik ben tot 2006 directeur geweest bij de Posten en maakte daardoor de veranderingen in de zorgsector ten volle mee. Het ideaalbeeld van de beleidsmakers om ouderen zo lang mogelijk thuis te laten wonen was toen ook al een speerpunt in de politiek. Zorginstellingen veranderden van uitvoeringsorganisaties met een maatschappelijke taak steeds meer in zorgbedrijven. Patiënten en bewoners werden cliënten en de relatie werd gekenmerkt door

de cliënt als zorgvrager versus het zorgbedrijf als zorgaanbieder. Ook zagen we in het zorglandschap dat veel zorginstellingen groter en belangrijker wilden worden en dus gingen fuseren. Gelukkig is de Posten zichzelf gebleven en niet meegegaan in de plotselinge drang om groter te worden. Mooi vond ik dat we een platte organisatie hadden. Vrijwel iedereen kende elkaar en wist van elkaar wat ze deden. Er heerste een soort van familiecultuur. Daarin voelde ik mij heel erg thuis. Volgens mij is dat nog steeds zo, of niet Rick?

Rick: De Posten is inderdaad altijd zichzelf gebleven, daar onderscheiden we ons vandaag de dag nog altijd mee. Zelf voel ik mij ook erg thuis bij de Posten. We vormen een hechte gemeenschap met elkaar en er is veel verbinding onderling. Dus als we het hebben over de familiecultuur van toen, die is er nog steeds. Als directeur ben ik daar best trots op. We koesteren het ook, want het zorgt in mijn beleving mede voor werkgeluk en plezier in het werk.

De familiecultuur die er was, inspireerde mij uiteindelijk ook tot het vormen van de 3 kernwaarden: Hartelijk, Huiselijk en Hulpvaardig

Arie van der Kaaij

Arie: Dan hebben we zeker iets met elkaar gemeen, Rick. Want als er iets is waar ikzelf als oud-directeur met trots op terugkijk, is het de goede verstandhouding met de collega's waar ik dagelijks mee te maken had, zoals de hoofden van dienst, het secretariaat en maatschappelijk werk. We vertrouwden elkaar. Dat vertrouwen in elkaar maakte ons sterk en vormde een voorbeeld voor de medewerkers van de verschillende afdelingen. Mijn kantoor was bijvoorbeeld dicht bij de centrale hal en lunchte ik graag in het personeelsrestaurant. Zo ontmoette ik dagelijks veel medewerkers. Iedereen die je tegenkwam, groette je. Dat was heel vanzelfsprekend. 's Avonds liep ik vaak nog een rondje door het gebouw om te zien of alle buitendeuren gesloten waren, en dronk ik een kop koffie met bewoners in de recreatiezaal. Die luchtige koffiepraatjes met bewoners en familie vormden voor mij een graadmeter voor de sfeer bij de Posten. De familiecultuur die er was, inspireerde mij uiteindelijk ook tot het vormen van de 3 kernwaarden: Hartelijk, Huiselijk en Hulpvaardig.

Rick: Nu je het over de drie kernwaarden hebt; ik heb me laten vertellen dat hier een leuk verhaal achter zit. Iets met Heineken, hoe zit dat precies?

Arie: Oh ja, dat is inderdaad een mooi verhaal. Ik zocht destijds een pakkende en bondige slogan voor de Posten. Zelf vond ik de reclame 'Heerlijk, Helder Heineken' lekker lopen. Zoiets moesten we ook voor onze organisatie bedenken. Maar ja, ik kwam uit Den Haag en in Twente durfde ik daarmee niet voor de dag te komen. Dan zou het hooguit 'Goed Gebrouwen Grolsch' kunnen worden. Na enig stoeien met woorden die het karakter van de Posten weergaven en vooral vloeiend liepen werd uiteindelijk 'Hartelijk, Huiselijk en Hulpvaardig' geboren. Met dank dus aan Heineken.

Rick: Wat een mooi verhaal, Arie. Knap hoe je dat destijds bedacht hebt, maar vooral ook hoe je het hebt weten te vertalen naar de dagelijkse gang van zaken en gedrag en dat het nog altijd uitgedragen wordt. Met name de H van Hartelijkheid. Ik wil heel graag de drie H's behouden. Mogelijk zullen ze een iets andere invulling krijgen met het oog op de veranderingen in de zorg. Zo zal bijvoorbeeld bij Hulpvaardig meer de focus liggen op 'zoveel mogelijk eigen regie bij de bewoner'. Ook gezien de verbouwing die op de agenda staat, zal bij Huiselijk ook meer de nadruk liggen op wonen en ontmoeten.

Arie: Nou, over verbouwing gesproken, daar kan ik over mee praten. Ook in mijn tijd is de Posten verbouwd en gerenoveerd. Zo is onder meer het bewonersrestaurant De Brink gerealiseerd. Terugkijkend was het een intensieve maar leuke periode waarin we elkaar meer dan ooit nodig hadden. Het versterkte de onderlinge band doordat het vooruitzicht positief was.

Rick: Ook nu staan we voor een grote verbouwing en renovatie. Het restaurant De Brink wordt straks veel meer een zogenaamde dynamische ontmoetingsplek met een belangrijke functie voor de wijk. We gaan veel meer toe naar een woonpark in plaats van zorgcentrum. Wonen krijgt het accent, evenals ontmoeten. Er komen per gebouw twee grotere buurtpleinen en meerdere kleinere buurtkamers waar iedere dag andere activiteiten te beleven zijn. Hier is ook alle gelegenheid voor een buurtpraatje en worden de bewoners gestimuleerd om zelf initiatief te nemen. Ook krijgt iedere bewoner een eigen studio met een eigen voordeur, woonruimte, slaapkamer en een badkamer die geschikt is voor bewoners in een rolstoel. →

Eerste schetsen van de Posten (1964)

De Ronde vleugel werd in 1999 gebouwd

In feite creëren we één grote woongemeenschap onder één dak, ofwel hofjes onder één dak waar mensen zoveel mogelijk leven zoals ze zelf willen. Het streven naar het scheiden van wonen en zorg heeft een grote gevolgen, hiervan zijn we ons terdege bewust. Het grootste verschil zal zijn dat we straks zeggen: “Waar u ook woont, wij kunnen persoonsgerichte zorg leveren. Of het nu bij Woonpark de Posten is, of in de wijk.”

Arie: Mooie plannen, Rick. Zo zie je maar, beleidswijzigingen en verandering van maatschappelijke koersen zijn van alle tijden. Voor de Posten betekent dat wederom grote uitdagingen. Denk aan behoud van personeel, het verminderen van administratieve taken voor het personeel, maar ook hoe je omgaat met de toenemende rol die mantelzorgers spelen. Blijf je als bestuurder/directie ervan bewust dat je je benaderbaar, rechtvaardig en voorwaardenscheppend moet gedragen. Anders gezegd: je bent als directeur niet meer dan een goed huisvader of huismoeder. Om jouw kennis van zaken omtrent de zakelijke bedrijfsvoering van jouw instelling vraagt geen enkele cliënt. Althans zo zie ik het.

De professionele zorgverlening is pas aan de orde als het echt niet anders kan.

Rick Hogenboom

Rick: Veranderingen vragen inderdaad om goed beleid. Met minder geld en medewerkers willen we wel een vergelijkbare hoge kwaliteit van zorg bieden. De grootste uitdaging is dat we het werk anders moeten organiseren om het zowel voor medewerkers als bewoners behapbaar te maken. Om dat mogelijk te maken, zetten we

een aantal stappen. De eerste stap is dat we werken aan bewustwording en zeggenschap bij zowel medewerkers als klanten. Zo zijn we gestart met proeftuinen waarbij we medewerkers de vraag stellen: ‘Wat zou jou helpen om het anders te doen in jouw zorgverlening?’ Ook hebben we de Schijf van Vijf geïntroduceerd waarbij de bewoners zelf de regie over hun leven behouden, met ondersteuning van onder meer technologie, mantelzorgers en vrijwilligers. De professionele zorgverlening is pas aan de orde als het echt niet anders kan. De tweede stap was de theatervoorstelling van de Waardenladers die ons een spiegel voorhield hoe we het dagelijks doen. Heel herkenbaar en tegelijkertijd confronterend. Dit samen is een mooie start van de beweging die we de komende jaren gaan inzetten. Het betekent ook dat we op een aantal punten keuzes moeten maken en urgentie moeten geven om het daadwerkelijk in beweging te krijgen. Persoonlijk kijk ik erg uit naar de komende jaren waarbij we het voor onze bewoners én medewerkers beter willen organiseren. We moeten écht anders denken, kijken en werken.

Arie: Als ik terugkijk op mijn werkzame leven, dan kan ik zonder enig voorbehoud zeggen dat ik volop heb genoten van mijn dienstjaren bij de Posten. Een verzorgingshuis dat bruist van het leven. Collega’s en vrijwilligers die zich met hart en ziel inzetten voor de bewoners. En het mooiste compliment dat ik regelmatig van bewoners hoorde, vond ik: “Ik zag er enorm tegenop om naar een bejaardenhuis te gaan, maar nu ik hier woon, denk ik vaak: dit had ik jaren eerder moeten doen!” In de kern draait het allemaal om warme aandacht voor elkaar en de gezamenlijke inzet om problemen en ongemakken weg te nemen. Ik ben ervan overtuigd dat die intentie en positieve energie behouden blijven en dat de Posten zich niet laat leiden door al die zorgelijke geluiden over de zorgsector. Heel veel succes voor de komende 50 jaar! ■

Stel je eens voor...

...het is 2034. Woonpark de Posten stáát als een huis. Er is volop bedrijvigheid, hier wil je zijn!

Op deze fijne plek in Zuid is van alles te beleven, elke dag opnieuw. Schoolkinderen, wijkbewoners, maanreizigers, familie, vrijwilligers, vrienden, pioniers, aanpakkers, creatievelingen, medewerkers, weldoeners en wie maar binnenkomt en iets meebrengt. Weet je

waarom? Nergens tikt het klokje zoals bij de Posten, daar voel je je thuis. Bij ons kun je jezelf zijn. Want over één ding zijn we het eens: de Posten is van ons allemaal. Wat voel, zie en denk je als je een blik werpt op onze toekomst? Hoe zal het hier straks zijn?

Woonpark de Posten over 10 jaar. Wat denk jij?

Staan mantelzorgers en vrijwilligers ook op het rooster, naast de professionals? En wie doet dan wat?

Het zorgplan van 2024 is in 2034 een leefplan. Wie schrijft dit?

Hoeveel zorgrobots zijn er actief en wat doen zij?

Wie organiseert de bingo?

WELKE GERECHTEN KOMEN ER OP TAFEL? WIE KOOKT ER? EN WIE ZIT AAN TAFEL? EN WAAR STAAT DIE TAFEL EIGENLIJK?

Hoe zijn jong en oud in Woonpark de Posten met elkaar verbonden?

WAT GROEIT EN BLOEIT ER IN HET WOONPARK?

Welke krantenkoppen lees je over de Posten?

Wat is jouw rol in Woonpark de Posten?

Hoeveel dementievriendelijke routes liggen er in de wijk? En waar?

1973

19 januari officiële opening van Bejaardencentrum de Posten. De eerste schetsen dateren uit 1964!

1987

Eerste psychogeriatrische afdeling (van verzorgingshuis naar verpleeghuis).

1978

De eerste voorjaarsmarkt op het voorterrein. Dit bleef tot begin 21e eeuw een goede jaarlijkse traditie. Ook werd dit jaar het eerste lustrum gevierd, met o.a. een bonte avond met optredens van medewerkers voor alle bewoners.

2013

De eerste gesprekken tussen de bestuurders van de Posten, Liberein, Livio en Manna over samenwerking. Dit leidt tot de oprichting van ZorgSchakel Enschede. En het lukt de Posten om toestemming te krijgen voor het starten van een eigen Geriatrische Revalidatie afdeling.

2012

Een nieuwe initiatief van de Posten: de Huiskamer van de Buurt in het Gezondheidscentrum Zuid. In december staat het Glazen Huis van Serious Request in Enschede. Met o.a. een marathon kniepertjes bakken zamelt de Posten geld in voor het goede doel.

2015

Officiële opening van de nieuwe locatie van de Posten: Erve Leppink. Ook wordt een nieuwe ontmoetingsgroep geopend voor senioren met Indische roots: Mampir Sadja.

2014

De Posten kondigt voor het eerst in haar geschiedenis een reorganisatie aan.

1973

1999

De Rechte vleugel van de Posten is grondig gerenoveerd, de oude patio's zijn afgebroken en daarvoor in de plaats is de nieuwe Ronde Vleugel gebouwd.

2004

De oude aanleunwoningen hebben plaatsgemaakt voor het nieuw gebouwde complex De Lorenborch met 81 seniorenappartementen.

2001

Start de Posten Thuiszorg.

2002

De Posten krijgt een eigen reisbureau: Efkes d'r Oet dat tot de dag van vandaag wordt gerund door vrijwilligers.

2011

Primeur: als eerste in Nederland sluit de Posten de periode van het gebruik van Zweedse banden af met het kunstwerk Ban de Band (herwonnen vrijheid) in de binnentuin.

2007

De Posten begint een dagopvang voor senioren van Suryoye afkomst.

2008

Een groep enthousiaste collega's en vrijwilligers start de cabaretgroep Zorge'n'loos. Ook heet de Posten dit jaar de nieuwe collega's vanuit Aveleijn welkom.

2020-2021

De coronacrisis heeft een enorme impact op het dagelijks leven in de Posten. Voor langere tijd zijn de deuren gesloten voor bezoek, en zijn ook het Winkeltje, de kapsalon en De Brink gesloten.

2016

Start van de Tafel van Marcelis, de voorloper van Onze Buurt de Posten.

2023

Jubileum 50 jaar de Posten.

2023

Feestvierders

Niet alleen de Posten vierde in 2023 haar 50ste verjaardag; er waren nog meer feestvierders. Erik Neurink en Marion Sander zijn ook 50 geworden. Mevrouw Prins werd zelfs 100! Wat maakt het fijn werken en wonen in de Posten?

Tekst: Halima Benchekroun Drief

Erik Neurink
Coördinator ICT

“De Posten is een open dorpje waar iedereen welkom is,” vertelt Erik. “Je kunt hier gewoon lekker jezelf zijn! Het is echt ‘ons kent ons’. Iedereen werkt goed samen en staat voor elkaar klaar.” Daar is hij trots op. “En het mooie is dat je het vertrouwen krijgt om jouw rol op jouw manier in te vullen.”

Wat de Posten zo leuk maakt volgens Erik? De balans tussen werken en plezier maken! “We zijn hier natuurlijk serieus aan het werk, maar er is altijd ruimte voor een geintje. Ik hoop dat ik hier tot mijn 67ste, of nou ja, waarschijnlijk langer, mag blijven werken.”

Marion Sander
Verpleegkundige

“Het meeste werkgeluk? Dat haal ik uit de waardering van mijn collega’s. Ze laten me weten dat het echt fijn is dat ik als verpleegkundige met hen meedenk, ze ondersteun en coach. Die waardering, dat is eigenlijk mijn grootste geluk,” vertelt Marion.

Marion zorgt voor bewoners met dementie. “We doen ons best om die mensen goed te verzorgen én in hun waarde te laten. We kijken naar hun gewoontes en naar wat zij fijn vinden. Echt aandacht hebben voor de hele persoon, niet alleen voor de dementie,” vertelt ze. “Dat we zo’n inzet tonen, en de waardering krijgen van familie en bewoners, daar ben ik echt trots op.”

“Wat ik ook fijn vind aan de Posten, is dat je jouw rol mag invullen zoals jij denkt dat nodig is. Ze hebben vertrouwen in je,” voegt Marion toe.

Mevrouw M. Prins-Leeuw
Bewoonster van de Posten

Ook mevrouw Prins-Leeuw had een jubileum te vieren. Zij mocht 100 kaarsjes uitblazen, terwijl de Posten het bescheiden hield met 50 kaarsjes. Hoe is het eigenlijk om op je 100ste in de Posten te wonen? En de grote vraag: wat is haar geheim om de 100 te bereiken?

100 jaar, veerkrachtig, en het leven nemen zoals het komt. Dat is mevrouw Prins-Leeuw. Ze is tevreden met wat ze nog kan, maar ook met wat haar niet meer lukt. Zonder te mopperen. "Je moet nemen wat het leven je geeft en gewoon zelf blijven meedoen," deelt ze wijs.

Eenzaamheid bracht haar naar de Posten, waar ze dankzij haar zus Janny vriendinnen vond. Janny is er helaas niet meer, maar mevrouw Prins-Leeuw zit vaak

gezellig met haar vriendinnen in de Brink. "Er was laatst een koor, maar ik ben achteraan gaan zitten, zodat ik weg kon als ik wilde," lacht mevrouw Prins-Leeuw.

70 jaar was ze gelukkig getrouwd en ze herinnert zich haar man met veel liefde. "Mijn man zei altijd: 'Het geheim van een goed huwelijk is veel ruziemaken,' maar daarmee bedoelde hij dat je dan ook weer wat goed te maken had. Ja, hij was een beetje ondeugend," lacht ze.

"Op mijn 100ste verjaardag was 't feest in de Brink. Familie en vrienden waren er, en zelfs de burgemeester. Mijn dochter Karin zong een liedje van Toon Hermans voor me. Dat was een verrassing."

"Ik vind het fijn om hier bij de Posten te wonen. Iedereen is heel lief voor mij." Dat mensen lief zijn, vindt ze heel belangrijk. In de afgelopen 100 jaar zag ze de wereld harder worden. "Maar bij de Posten zijn er veel mensen die lief voor mij zijn. Mensen komen langs en vragen of het goed gaat. Ik voel me gezien." ■

De jubileumweek (1)

Tekst: Jacqueline Torny

50 jaar de Posten. In 2023 stonden we hier gedurende het jaar bij stil. Maar alleen bij stil staan, is niet voldoende. Want wie jarig is zet natuurlijk een feestmuts op en geeft een feestje. Na ideeën uitdenken, plannen en organiseren was het zo ver in de voorzomer van 2023. Hét feestje, dé jubileumweek van de Posten was een feit.

Vlag in de top

Een feestmuts opzetten bij de jarige was nog niet zo eenvoudig. Want vind maar eens een gebouw bedekkende muts. Daarom hebben we gekozen om een speciaal verjaardagslogo te ontwerpen voor de Posten. We hebben o.a. een aantal vlaggen met dit logo laten bedrukken. Als opening van de jubileumweek werd op beide locaties de jubileumvlag gehesen door bestuurder Rick Hogenboom samen met medewerkers die vorig jaar Abraham of Sara

hebben gezien. Na het hijsen van de vlag stond er koffie en thee klaar en werd het gebak voor bewoners en medewerkers opgediend. Want bij een verjaardag hoort taart. Sommige tradities moet je immers nooit veranderen.

Heel de Posten bakt

Verderop in de jubileumweek werden onze zintuigen geprikkeld bij 'Heel de Posten bakt'. Hierbij mocht de driekoppige jury, net als in het televisieprogramma 'Heel Holland bakt', niet ontbreken. In de week voor de jubileumweek, konden geïnteresseerde bakkers zich opgeven en een gratis cupcakepakket afhalen bij de Posten. 50 cupcakepakketten werden er weg gegeven aan bewoners, mensen uit de wijk en thuiszorgklanten. Op een zonovergoten middag mochten zij hun thuis gebakken en versierde cupcakes tonen aan de jury van Heel de Posten bakt.

De 10 mooiste exemplaren gingen door naar de finale, waarin de jury ze op smaak beoordeelde. Natuurlijk gingen de bakkers van de lekkerste 3 cupcakes met een prijs én lovende woorden naar huis.

Later die middag stond de volgende wedstrijd al gepland. Taarten versieren! Kale taartbodems werden omgetoverd tot prachtige kunstwerken en versierd met o.a. fondant, chocolade en suikervormpjes. Een uur kregen de 6 deelnemers de tijd om het tegen elkaar op te nemen. Een extra uitdaging was dat de jury rondliep en tijdens het versieren in gesprek ging met de deelnemers. Het bleef spannend tot de laatste minuut. Alle taartenversierders kregen na afloop een daverend applaus. Maar er kon er maar één winnen. Of twee, in dit geval. De jeugdige Sara en Emma wonnen de prijs voor de mooiste taart. Op de vraag naar de betekenis van de versiering op hun taart, antwoordden de dames: “De ene helft is de Posten en de andere helft de Lintveldebrink. In het midden is het versierd, zodat je de naad niet ziet. Want we zijn als buurt samen verbonden.”

Al dat lekkers moest natuurlijk ook opgegeten worden, dus wie het spektakel had bijgewoond, werd daarna nog extra beloond. Een geslaagde middag. ■

Sara Lammers (links) en Emma Peperkamp met de winnende taart

Het Verhaal van ...

Voor ons 50-jarig jubileum hebben we een prachtige film laten maken. Tijdens de opnames kwamen er zoveel mooie verhalen naar boven dat we die onmogelijk in één film konden verwerken. Toch zijn ook die verhalen het meer dan waard om te delen. Dus wat hebben we gedaan? Precies: nog meer filmpjes maken! U vindt ze op www.deposten.nl/hetverhaalvan.

Nicme Ilgun
Welzijnsbegeleider

"Soms moet je taboes doorbreken"

Het was Willem Marcelis, toenmalig directeur van de Posten, die Nicme benaderde met de vraag of zij binnen de Posten iets wilde opzetten voor wijkbewoners van Suryoye afkomst. In 2007 werd het feestelijk startsein gegeven voor de dagopvang. Dat was echt iets nieuws en zorgde voor veel positieve reacties. Gaandeweg maakten cultuurverschillen en taboes plaats voor begrip en acceptatie.

Bekijk en beluister het verhaal van Nicme.

Marga van Alstede
Receptioniste

"Ik zit in het centrum van de Posten"

Marga koestert mooie herinneringen aan haar tijd in het restaurant. Feestjes, toneelavonden én optredens van alle afdelingen! Dan zaten er wel 250 bewoners in de zaal. Nu werkt Marga in de receptie en is zij voor velen een bekend gezicht. Vanuit het 'centrum van de Posten' groeit ze het meest van iedereen.

Bekijk en beluister het verhaal van Marga.

Erik Brockmeier
Technisch medewerker

"Ik deed vervangende dienstplicht"

Erik had net een tijdelijke baan bij de Posten, toen de oproep kwam voor militaire dienst. Hij heeft anderhalf jaar vervangende dienst verricht bij de Posten en is nooit meer weg gegaan. Tegenwoordig, bijna 40 jaar later, heeft hij met zijn team de taak om 'alles te maken wat stuk is, behalve mensen'. In al die jaren heeft Erik veel zien veranderen bij de Posten.

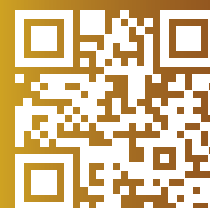

Bekijk en beluister het verhaal van Erik.

"HET VALT MIJ OP DAT NIEMAND KLAAGT. EN IEDEREEN GROET ELKAAR!"

Bekijk en beluister het hele verhaal!

Vijf jaar Onze buurt De Posten

Tekst: Marijke Tetteroo en Lilian Koning

Ook Onze Buurt De Posten was in 2023 jarig. Woningcorporatie Domijn, de gemeente Enschede en de Posten mochten samen 5 kaarsjes uitblazen.

Een leefbare wijk

De actiecoalitie 'Onze buurt de Posten' werd vijf jaar geleden gestart om samen te werken aan een leefbare wijk waarin mensen naar elkaar omkijken. Directeur-bestuurders Rick Hogenboom (de Posten) en Wilma van Ingen (Domijn) en wethouder Marc Teutelink zijn er trots op. Wilma van Ingen: "We zetten de behoeftes van wijkbewoners altijd voorop. En we kijken hoe we elkaar kunnen helpen, ondersteunen en/of aanvullen. We zetten daarin ons organisatiebelang opzij en stellen het hogere doel juist centraal. We werken niet meer vanuit systemen, maar écht vanuit de behoefte van de bewoners. Zo kan iedereen een stap extra zetten om alle ingewikkelde uitdagingen aan te pakken waar we tegenwoordig mee te maken hebben."

Oversteek en ontmoeting

"De dementievriendelijke oversteek over de Broekheurnering is een van de mooiste dingen die we samen hebben bereikt," vertelt Rick Hogenboom. "Het was een lang gekoesterde wens uit de wijk." Marc Teutelink vult aan: "Het is bijzonder om te zien hoeveel mensen hebben samengewerkt om de oversteek voor elkaar te krijgen. Hun enthousiasme zorgt ervoor dat er dingen gebeuren."

Zo ook op het grasveld tussen twee flats aan de Lintveldebrink. Hier is een ontmoetingsplek voor jong en oud gemaakt, met speeltoestellen, bankjes en een picknicktafel. Het idee kwam van de flatbewoners. Wilma van Ingen: "De ontmoetingsplek is gerealiseerd door het harde werk en enthousiasme van de mensen van Groen Verbindt en buurtbewoners samen met de partners van ons samenwerkingsverband."

Passend bewonen

Een project dat zich wat meer aan het zicht onttrekt is Passend bewonen. In de vergrijzende wijk

Wesselerbrink gaan een woonconsulent van Domijn en een wijkverpleegkundige van de Posten samen op pad om met ouderen hun woon- en zorgbehoeften voor nu en de nabije toekomst te bespreken. De gesprekken kunnen leiden tot woningaanpassing, extra hulp en/of doorstroom naar een kleinere, passende woning. Een unieke aanpak, die de ruimte biedt om te doen wat nodig is om ouderen prettig te laten wonen op een plek die passend is bij hun levensfase.

Voorbeeld

Rick Hogenboom erkent dat het lastig kan zijn om beleid en vaste werkwijzen in organisaties te verenigen met oplossingen voor de gemeenschappelijke opgaves: "Goede intenties zijn dan niet voldoende. Iemand moet opstaan en verantwoordelijkheid nemen voor de oplossing, ook al ligt dat buiten de primaire taak van zijn of haar organisatie. Ik denk dat we daar in onze actiecoalitie steeds beter in slagen en dat steeds meer medewerkers betrokken raken. Onze buurt De Posten is een inktvlek." Wethouder Marc Teutelink: "Dat al vijf jaar wordt samengewerkt, is een mijlpaal. Maar we hebben nog veel te doen. Er is een duidelijke visie met doelen voor de wijk. We werken samen met bewoners om gezamenlijke doelen te halen. En het werkt. Ik zie veel noaberschap. Wat mij betreft is het een voorbeeld voor andere wijken en steden." ■

V.l.n.r. Rick Hogenboom, Wilma van Ingen en Marc Teutelink

Groots dromen, klein doen

Tekst: Suzanne van Gaale

Ank Braspenning

Kleine dingen kunnen een groot verschil maken. Dat ervaart ook Ank Braspenning, programmamanager van het programma Wijkgericht Werken. Binnen dit programma zoekt de Posten naar manieren om de wijkverpleging beter en tegelijkertijd toegankelijker te maken. Dit doet zij samen met bewoners, zorgprofessionals en Zorgschakel Enschede. Deze samenwerking werpt nu al zijn vruchten af met successen als 'Samen Indiceren' en 'het gangetje'. Hoe en waarom? Daarover vertelt Ank in dit artikel meer.

"We zoeken steeds actiever de samenwerking, want alleen samen kunnen we de wijkverpleging goed regelen, nu en in de toekomst", legt programmamanager Ank uit. De kracht van wijkgericht werken is volgens Ank dat je niet alleen dichtbij de wijk en haar bewoners blijft, maar ook dichtbij de wijkprofessional. Neem voorbeeld het 'gangetje'; een klein prikbordje bij de mensen thuis waar de zorgprofessional zijn of haar haar visitekaartje op kan prikken als de bewoner dit graag wil. "Zo weet niet alleen de bewoner wie er over de vloer komt, maar weten we dit ook van elkaar als zorgprofessionals. Dit prikbordstelsel gaan we nu bij een aantal bewoners uitproberen."

Gewoon doen

"Werkt iets, hoe werkt iets, wat hebben onze klanten eraan en hoe kunnen we de wijkverpleegkundige nog beter helpen? We geloven namelijk in een wijkverpleegkundige die een herkenbaar gezicht van de wijk is. Door de wijkverpleegkundige tijd en ruimte

te geven voor de regierol, hoort hij of zij wat er speelt bij de mensen thuis en in de wijk. Dit heb je nodig om preventief te werken en bewoners te ondersteunen om het zelf op te lossen, of dat met elkaar als zorgprofessionals voor en mét de bewoners te regelen."

Klein succes met landelijk gevolg

Het anders organiseren van de wijkverpleging betekent ook anders kijken naar het werk. Mooi voorbeeld hiervan is het project Samen Indiceren waarbij de wijkverpleegkundige ook de Wmo-zorg mag indiceren. Hiervoor hoeft er nu niet meer apart een Wmo-deskundige op gesprek bij de bewoners. Dit project is dusdanig succesvol in Enschede-Zuid dat het inmiddels wordt toegepast in andere delen van Nederland.

Toekomstdroom: buurtbewoners die elkaar helpen

"Samen met Zorgschakel Enschede maken we afspraken over een gezamenlijke aanpak. Anderzijds is het belangrijk dat mensen bewuster worden van hoe zij oud willen worden en op welk netwerk ze terug kunnen vallen als dat nodig is." En om verder te borduren op het motto van groots dromen, klein doen; met de op stapel staande nieuwbouw van de Posten hoopt Ank een dynamische ontmoetingsplek te creëren voor en met de (wijk)bewoners, voor jong en oud. "Ik hoop dat we hier het elkaar helpen en ontmoeten kunnen versterken, ofwel dat buurtbewoners elkaar helpen met kleine dingen." ■

De jubileumweek (2)

Circus in de Zorg

De lichten worden gedimd, de muziek start, de circusdirecteur stapt in de spotlights. De show begint! Tijdens de jubileumweek zette Circus in de Zorg haar kleurrijke tent op. Wat vonden de bezoekers ervan?

Tekst: Gerrald Hekman

Tineke Hammer

Bewoonster van de Posten

“Wat me het meest is bijgebleven? Die man met stoelen op zijn kin. Hij balanceerde er wel acht of zo, hoe doet hij dat toch? Of de man die messen naar iemand ging gooien. Je kan toch een keer een slechte dag hebben?”

44 jaar geleden was het, de laatste keer dat Tineke Hammer bij het circus was geweest: Circus Krone bij Het Diekman. En nu stond de circustent voor de deur van de Posten! Mevrouw Hammer krijgt weer een brede lach als ze het filmpje van het circus terugkijkt.

“Die clown ook, die de mensen aan het lachen maakt. Weet je, als je moet lachen, dan komen er allerlei stofjes vrij. Dan voel je bijvoorbeeld minder pijn,” vertelt ze. “En mensen lachen tegenwoordig te weinig. Dat probeer ik zelf dus ook: geintjes maken, een lolletje hebben. Dan voel je je gelukkiger. En dat is het mooie, dat doet zo’n circus ook met mensen!”

Joanne van het Reve

HR-adviseur Verzuim & Vitaliteit

“Ik was nog nooit in het circus geweest, dus dat maakte wel indruk! Die act waarin iemand messen gooide, en dat het bijna misging. Zou dat erbij horen?”

Joanne mocht bij de ingang helpen bezoekers ontvangen. “Je ziet de mensen genieten, en daar mag je dan onderdeel van zijn. Dat zijn zulke mooie dingen! Ik had een ontzettend leuke dag!”

Ook vanuit haar rol als HR-adviseur ziet Joanne de waarde van het circus. “We zijn een kleine organisatie, en kennen elkaar goed. Er wordt hard gewerkt, en ook in de toekomst komt er natuurlijk veel op ons af. Dan is zo’n activiteit ontzettend mooi. We staan even stil met elkaar. Ik voelde veel verbinding op die dag,” vertelt ze. ‘Samen maken we de Posten’, zegt onze directeur altijd. Zo voelde die dag echt voor mij!”

Wil en Caatje Heijens

Bewoonster van De Hoeve | Medewerkster Erve Leppink

Wil Heijens en haar dochter Caatje zijn op een bijzondere manier verbonden aan de Posten: Wil is bewoonster van afdeling De Hoeve en Caatje is medewerkster Woonplezier bij Erve Leppink. Samen bezochten ze het circus, maar beiden vanuit hun eigen rol.

“Het was een hele leuke dag!” vertelt Wil. “De kinderen die ook het circus bezochten zijn me het meest bijgebleven. Eén en al opwinding. Dat was zo leuk om te zien. Ze kwamen stoer binnen, maar toen het spannend werd, zag je ze met klamme handjes kijken.”

“Het deed me een beetje denken aan vroeger. De laatste keer dat ik naar het circus ging was ik waarschijnlijk 14. Dat was in Hilversum, met mijn oom. Ik was niet zo’n held, dus ik vond dat toen ook best spannend.”

Ook Caatje heeft genoten. “Ik was er wat eerder om samen met andere medewerkers en vrijwilligers de bewoners naar het circus te begeleiden. Het was echt geweldig! Er was enorm uitgepakt, ook met allerlei eetkraampjes.”

Vanuit haar functie zijn dit soort activiteiten ook belangrijk. “Als medewerkster Woonplezier breng ik tijd, energie, vriendelijkheid, liefde en gezelligheid voor onze bewoners. Dit soort activiteiten helpt daarbij. Het samen zijn is gewoon heel belangrijk.”

Voor de medewerkers was het een mooi moment, vertelt ze. “Eigenlijk was het een pluim voor iedereen die bij ons werkt. En weet je wat het mooiste is? De bewoners staan voor iedereen op één. Als je dan ziet dat zij ergens gelukkig van worden, dan wordt iedereen daaromheen daar ook gelukkig van. Dat is wat je wilt: mensen een fijne oude dag geven.”

De jubileum- week (3)

Tekst: Kristel Veltkamp

Foodtruck Festival in de binnentuin

Wist je dat onze keukenbrigade elke dag om 05.30 uur broodjes stond te smeren tijdens de jubileumweek? Zon, muziek én lekker eten en drinken in de binnentuin: het foodtruck festival was een groot succes. De stroopwafels waren erg populair: daar stond elke dag een flinke rij. Ook de versbereide pizza's waren een hit, evenals de versgemalen koffie door de barista. Het was smullen geblazen!

Foodtruck Festival Feitjes

- Stroopwafels: 800 stuks
- Smoothies: 1.500 stuks
- Broodjes: 2.000 stuks

Eindfeest Vliegveld Twenthe

De jubileumweek werd op vrijdag 9 juni feestelijk afgesloten voor het personeel en de vrijwilligers. De feestavond op Vliegveld Twenthe begon met de vertoning van de jubileumfilm, waarin 50 jaar de Posten in vogelvlucht de revue passeerde. De locatie was omgetoverd tot een midzomerfeestijn met volop entertainment.

Er was een ballenbak, een Woodstock weide waar je je haar en nagels 'kon laten doen', een karaoke-bus, een photobooth en een bingo-caravan. De voetjes gingen van de vloer tijdens het optreden van de band Captain Dance en DJ Rob Rolefes. Iedereen zong uit volle borst mee toen de André Hazes look-alike 'Bloed, Zweet en Tranen' ten gehore bracht.

Aan het werk: cabaret voor onze helden

Ook aan de helden die tijdens het eindfeest dienst hadden was gedacht. Hun werk werd muzikaal omlijst door het rondreizende muziekgezelschap 'Nee he ook dat nog'. Het viertal (lees: cello, gitaar en twee zangeressen) bracht een bezoek aan Erve Leppink, de Rechte Vleugel, de Ronde Vleugel en De Brink. Bewoners en medewerkers deinden mee op het ritme van de muziek. En natuurlijk was er een hapje en een drankje om 50 jaar de Posten te vieren.

Bij de drie H's van de Posten denk ik aan...

“Als ik denk aan het werk bij de Posten en de kernwaarden Hartelijk, Huiselijk en Hulpvaardig komen er meteen drie andere H's in mijn gedachten. Hoofd, Hart en Handen. Met ons hoofd blijven we nadenken over het werkproces voor onszelf en de klant: wat kan beter of anders? We werken met ons hart, want werken in de zorg is een passie. En onze handen hebben we nodig om alles te bewerkstelligen en tot een mooi eind te brengen.”

Arie Groenendijk – hulpmiddelenbeheerder

“Samen met cliënten van Aveleijn werken we al 15 jaar bij de Posten. Wij worden hier geaccepteerd zoals we zijn en krijgen veel mogelijkheden om mee te doen: het halen en brengen van de was, taart bakken op een afdeling, helpen in de kapsalon en De Brink, en ga zo maar door. Vriendelijkheid staat bij ons voorop. We zeggen tegen iedereen "Hallo" en bieden hulp aan waar nodig. De sfeer is fijn, we voelen ons welkom en er is een prettige samenwerking.”

Thea Kattenpoel – begeleider Aveleijn

“Al van voor de officiële opening in 1973 tot op de dag van vandaag is mijn familie via werken en wonen betrokken bij de Posten. En nu ben ik alweer bijna 9 jaar voorzitter van de Cliëntenraad. Een raad die vanuit de directie en medewerkers op waarde wordt geschat en ruimhartig wordt ondersteund, om op te komen voor het welzijn van alle bewoners. Door de jaren heen horen we bewoners spreken over medewerkers en vrijwilligers als hartelijke mensen die er in een huiselijke omgeving liefdevol en hulpvaardig willen zijn voor onze dierbaren.”

Jaap Hofstra – voorzitter Cliëntenraad

“De woorden Hartelijk, Huiselijk en Hulpvaardig stralen warmte, betrokkenheid en medemenselijkheid uit. Begrippen die helaas op veel plaatsen in de wereld niet vanzelfsprekend zijn, maar in de Posten echt onderdeel zijn van de dagelijkse werkelijkheid! Bij alle bijeenkomsten met de Posten valt de super goede, fijne sfeer op. Zo was de jubileumweek een groot feest. Deze goede sfeer ervaar ik ook als we met medewerkers in gesprek zijn over hun werk. Altijd wordt er met veel respect en betrokkenheid enthousiast verteld over het werk en projecten van de Posten.”

Hanneke Klopper – voorzitter Raad van Toezicht

“In de 18 jaren die ik voor de Posten werk heb ik veel ontwikkelingen meegemaakt. Het werken heb ik hier altijd ervaren als een tweede thuis. Mijn ervaring is dat er veel aandacht is voor elkaar, voor de medewerkers, vrijwilligers en de klanten. Toen ik na 12 jaar werken op de dagbesteding aangaf dat ik mij verder wilde ontplooiën, mocht ik een opleiding volgen om coördinator van onze vrijwilligers te worden. De manier waarop dit is opgepakt zegt veel over de drie H's. Het vertrouwen en meedenken over de ontwikkeling van medewerkers vind ik bijzonder. Ook van vrijwilligers hoor ik vaak dat ze de sfeer binnen de Posten zo hartelijk vinden. Dat maakt me best trots.”

Anne Wilderink (een blij medewerker 😊) – coördinator vrijwilligers

‘Als mensen geraakt worden, komen ze in beweging’

Tekst: Suzanne van Gaale

Eén van de hoogtepunten van het jubileumjaar was de theatervoorstelling bij Prismare in Enschede. Deze werd voor én met medewerkers van de Posten samengesteld door Sabine Uitslag en haar collega's van de WaardenLaders.

Sabine Uitslag

Je kunt pas anders doen als je anders denkt. Maar je kunt pas anders denken als je ook anders kunt kijken. De titel van de theatervoorstelling was dan ook niet voor niets ‘Anders kijken, anders denken, anders doen’. “We hebben de voorstelling aangepast op basis van de vragen en uitdagingen van de Posten,” aldus Sabine. “Met persoonlijke anekdotes, typische alledaagse situaties, humor, muziek en mét een mooie rol voor vier medewerkers op het toneel.” Ter voorbereiding op de show trok Sabine enkele maanden intensief op met medewerkers uit alle delen van de Posten. “Ik ben altijd op zoek naar de échte verhalen van de mensen die er werken. Verhalen raken, theorieën en Excellijsten raken toch een stuk minder. Tijdens één van de bijeenkomsten vertelde iedereen zijn verhaal over de Posten. Een partner van een bewoner stond op en zei: ‘Zie mij als vitale partner’. Zij voelde zich kennelijk veilig genoeg om aan te geven dat ze als vitale partner graag ruimte en mogelijkheid wilde krijgen om haar man te verzorgen, net zoals thuis. Wauw! Haar oproep raakte. Toen werd mij duidelijk dat medewerkers van de Posten mee willen bewegen en ‘anders willen doen’. Ook voor mij was deze opmerking van de partner een echte eyeopener waarvoor ik haar nog elke dag dankbaar ben. Nu ik langere tijd zo betrokken ben geweest bij de Posten, ervaar ik de organisatie echt als een parel in Twente.

Anders kijken, anders denken, anders doen: theater ráákt

Het is duidelijk dat we de zorg anders moeten organiseren. Sabine: “De grote vraag is hoe je mensen meekrijgt in deze verandering. En dan bedoel ik niet

alleen de mensen die de zorg nodig hebben maar ook de maatschappij. Het is namelijk een opgave voor ons allemaal. We zullen het met elkaar anders moeten gaan doen in de toekomst. Alleen door het lef te hebben het eens vanuit een andere hoek te bekijken, je te verplaatsen in de schoenen van een ander, zonder oordeel, kunnen gedrag en gewoonten veranderen.”

Boodschap aan de Posten

Sabine hoopt dat de Posten haar familiecultuur weet te versterken en te benutten om de verandering in gang te zetten. “Mijn boodschap aan de Posten en haar mensen is dan ook: investeer in jullie (familie-)cultuur. Zorg ervoor dat er een familie ontstaat waarin mensen de ruimte krijgen én durven te nemen om te groeien en bloeien. Waarin het ook veilig is om dingen bespreekbaar te maken. Zet in op ‘kwaliteit van leven’. En dat doe je niet alleen. Eigenlijk net als het levenslied van de voorstelling: we doen het samen. Het is geen wereldwonder, maar eigenlijk heel bijzonder.” ■

Moudy, Marcel, Debbie en Claire hadden een rol in de theatervoorstelling van de WaardenLaders.

Vragen en opmerkingen?

Wilt u reageren op een of meerdere artikelen? Heeft u vragen of ideeën? Laat het ons dan weten via communicatie@deposten.nl

Algemene gegevens de Posten

De Posten 135
7544 LR Enschede

Telefoon: 053 4 753 753
E-mail: info@deposten.nl
deposten.nl

Colofon

Ontwerp & illustraties: Terzake. Merken Strategie Design
Interviews: Halima Benchekroun Drief en Gerrald Hekman (Handstand Communicatiebureau), Suzanne van Gaale, Marijke Tetteroo
Overige teksten: Team Communicatie de Posten
Redactie: Team Communicatie de Posten
Fotografie: Marjo Baas, Paul Bensing en fotoarchief de Posten.

Niets uit deze uitgave mag zonder toestemming van de redactie worden verveelvoudigd op welke wijze dan ook.

dePosten

